

KİLİT TAŞI

TURGUT FETHİ

G-AKŞAM-34

**Ulvî Cemal Erkin
Baki Süha Ediboğlu**

Konservatuv
Bir gazetede, bir büyük resim; bir şöhretli yıldız tedaviye yabancı bir memlekete gidiyor, onun yanında ufak yazı, «Baki Süha Edipoğlu öldü» diyor.

Yalnız Baki Süha değil, tedaviye giden yıldızın yanında sünen, yıldız Ulvi Cemal Erkin de var.

Sinemamızın yıldızları ile, sahatın, edebiyatın, müziğin yıldızları ne kadar farklı devrimizde... Sinemamızın, hayali prensleri, prensesleri, kahramanları yanında, sanatın gerçek kişileri, Şövalyeleri niçin bu kadar geride?... Acaba, sinemada hayali kahraman olmak yahut âşığını aldatan kadın rolünde bulunmak, bir Mikel Angelo olmaktan, bir Titien, bir Van Gogh, bir Maupasan olmaktan daha mı değerli, daha mı zor, daha mı şerefli?.. Sinemada Kleopatra görünmek, bizim Rafaelimiz, Osman Hamdi bey olmaktan, daha mı iyi? Yahut beyaz perdede bir hırsız çetesinin başı bulunmak, rahmetli Orhan Veli dedirtmekten iyi mi?

Ne ise, anlaşılan, sinema alıcısının, hayal avucununun, satıcısı devrimizde çok işte.

Ama biz, duru, temiz, tatlı türkçemizle, mısralar mırıldayanlara, bülbül ağzından nağmeler alanlara, daha çok itibar edilsin istiyoruz. Baki Süha Edipoğlu arkadaşımızın ölüm haberine de, bir parti ocak başkanı kadar yer verilsin, diyoruz.

Ulvi Cemal Erkin'in ömrü de, bemöllerin, diyezlerin arasında geçti ve sonunda bir sükût işaretinin hemen önünde bitti. Uzun bir sükût, artık hiçbir notanın ve anahtarın, portrenin onu takip etmeyeceği, bir sükût... Piyanoların tuşları, sesli sazların nefesleri, kemanların yayları, bir keskin işaretle durdu... Piyano konçertosununun, birinci senfoninin nağmeleri, sanki bir yerde bozuldu.

Bizde ne çok şey söyledik... Araba boyasına, rengine, çamaşır makinasının biçimine bakıp, gururlananlardan, şiirin inceliğini, müziğin ölümsüzlüğünü, anlasınlar, bekledik. Elbette, perde artistlerinin, boy boy renkli resimleri yanında, gerçek hayat artistlerinin soluk benizli küçük resimleri bu lunacak. Dünya kurulduğundan beri bu böyle değil mi? Neye itibar edeceğini bilmeyen kitlelerin, bunun için hep aynı kalmıyor mu, kaderi?

Gazete ne yapsın.. Sinema yıldızından, sporcu kadrosundan ve politikacı konuşmasından ancak yansıma ahyor toplum. Baki Süha gibi Şair, Ulvi Cemal gibi müzisyenin ise aksisedası, içi dolu kaba vurur gibi, zor ses veriyor «güm güm...»

Lâkin, bu iki rahmetlinin ruhu muazzep olmasın, bıraktıkları eserlerle, sesler yeter. Ve unutmazlar, gene bir şairin bir beyti vardır:

«Bir yerdeki yok name-i takdir edecek güş
«Tazii-i nefes evleme tehdili mekân et»

Onlar da işte tebdil-i mekân ettiler. Allah rahmet eylesin.